

Uchwała nr 771/XXXIV/2009
Rady Miasta Lublin
z dnia 3 września 2009 r.

w sprawie rozpatrzenia wezwania do usunięcia naruszenia interesu prawnego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 w zw. z art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) - Rada Miasta Lublin uchwała co następuje :

§ 1

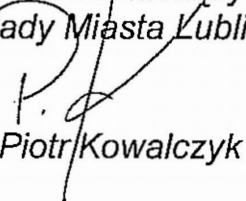
Uznaje się za niezasadne wezwanie z dnia 15 lipca 2009 r. Pani _____, zam. 20_____ Lublin, ul. _____, do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą nr 628/XXIX/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin - część IV.

§ 2

Uzasadnienie stanowiska Rady Miasta Lublin stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miasta Lublin

Piotr Kowalczyk

**Załącznik
do uchwały nr 771/XXXIV/2009
Rady Miasta Lublin
z dnia 3 września 2009 r.**

Pani ----- w dniu 15 lipca 2009 r. złożyła do Rady Miasta Lublin wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego poprzez stwierdzenie nieważności uchwały Nr 628/XXIX/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 17 marca 2005 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Lublina – część IV, wskazując rażące naruszenie zasad oraz trybu sporządzania planu miejscowego zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin w odniesieniu do działki oznaczonej ewidencyjnie nr ---, położonej w Lublinie przy ul. -----, obręb 11, arkusz 8.

Skarżąca podniosła naruszenie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, poprzez inne przeznaczenie określonego terenu w ww. planie miejscowym niż w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Lublin zatwierdzonym uchwałą nr 395/XXII/2000 z dnia 13 kwietnia 2000 r., jak również istotne naruszenie art. 20 ust. 1 wymienionej ustawy, poprzez podjęcie przez Radę Miasta Lublin uchwały stwierdzającej zgodność planu miejscowego z ustaleniami studium, podczas gdy ta zgodność faktycznie nie występowała.

Zgodnie z treścią art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (j.t. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 ze zm.) każdy, czyj interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone uchwałą lub zarządzeniem podjętymi przez organ gminy w sprawie z zakresu administracji publicznej, może - po bezskutecznym wezwaniu do usunięcia naruszenia - zaskarżyć uchwałę do sądu administracyjnego.

„Ze sformułowania przepisu wynika, że nie jest to skarga powszechna (actio popularis), służąca każdemu, kto zarzuca wyłącznie naruszenie obiektywnego porządku prawnego” (tak WSA w Łodzi w wyroku z dnia 21 grudnia 2007 r. III SA/Łd 535/0, LEX nr 365371). Konieczną przesłanką do uwzględnienia wezwania przez Radę Miasta jest zatem wykazanie przez Skarżącą, że podjęta uchwała, naruszając prawo, jednocześnie negatywnie wpływa na Jej sferę materialnoprawną, czyli np. pozbawia Skarżącą pewnych, prawem gwarantowanych, uprawnień albo uniemożliwia ich realizację. *„Naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia musi być bezpośrednie, konkretne i realne, zaś skarżący winien wykazać związek pomiędzy swoją sytuacją prawną a uchwałą pozbawiającą lub ograniczającą jego interes prawny lub uprawnienie”* stwierdził NSA w Warszawie w uzasadnieniu wyroku z dnia 24 sierpnia 2007 r. II OSK 1033/07 (LEX nr 384677).

Należy podnieść, że obecnie Skarżąca nie jest już współwłaścicielką działki nr --- przy ul. ----- w Lublinie. Dnia 2 listopada 2007 r. do Urzędu Miasta Lublin wpłynął przesłany przez notariusza wypis aktu notarialnego z dnia 24 października 2007 r., którym małżonkowie

Pani ----- i Pan ----- sprzedali przedmiotową działkę o pow. 0,1053 ha Przedsiębiorstwu Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych „INTERBUD” Sp. z o. o. z siedzibą w Lublinie ul. Turystyczna 36 za cenę ----- zł.

Wobec zbycia działki przed upływem pięciu lat od dnia wejścia w życie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (uchwały nr 628/XXIX/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 17 marca 2005 r.) Prezydent Miasta Lublin na podstawie art. 36 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.) decyzją Nr 9/09 znak ABU.SP.I.7322.IV-43/08 z dnia 1 czerwca 2009 r. ustalił dla pp. ----- i ----- małż. ----- opłatę planistyczną wynoszącą 30 % wzrostu wartości nieruchomości w kwocie ----- zł.

Od decyzji tej wniosła odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Lublinie pani ----- . Sprawa jest w toku.

W skierowanym do Rady Miasta Lublin niniejszym wezwaniu Skarżąca wskazuje, że naruszenie jej interesu prawnego uchwałą nr 628/XXIX/2005 polega na niesłusznym ustaleniu opłaty planistycznej i przytacza argumentację tożsamą z argumentacją zawartą w odwołaniu złożonym do SKO. W związku z tym należy podkreślić, że ustalając opłatę planistyczną Prezydent Miasta Lublin działał na mocy obowiązującego prawa, takie więc działanie, jako legalne, nie stanowiło naruszenia interesu prawnego Skarżącej. Pani ----- prawidłowo dochodzi ochrony swojego interesu prawnego związanego z niesłusznym - Jej zdaniem - ustaleniem opłaty planistycznej w postępowaniu administracyjnym dotyczącym tejże opłaty, w którym służy Jej odwołanie do SKO, a następnie skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie.

Odnosnie wskazanego przez Skarżącą naruszenia prawa tj. art. 9 ust. 4 i art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2003 r. Nr 80, poz. 717 ze zm.) należy je uznać za chybione, gdyż uchwała nr 628/XXIX/2005 Rady Miasta Lublin z dnia 17 marca 2005 r. została podjęta w trybie innej, obowiązującej wcześniej ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (j.t. Dz. U. z 1999 r. Nr 15, poz. 139 ze zm.), a wynika to wprost z podanej na wstępie tej uchwały podstawy prawnej. Treść przedmiotowej uchwały Rady Miasta Lublin, wbrew twierdzeniu Skarżącej, wcale nie zawiera zapisu stwierdzającego zgodność uchwalanego miejscowego planu z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, bowiem wymóg takiego zapisu wprowadził dopiero art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która w niniejszym przypadku nie miała zastosowania.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że podniesione przez Panią ----- okoliczności i zarzuty nie miały bezpośredniego wpływu na naruszenie żadnego chronionego prawem interesu Skarżącej, zatem wezwanie do usunięcia naruszenia interesu prawnego uchwałą nr 628/XXIX/2005 Rady Miasta Lublin jest bezzasadne.

PRZEWODNICZĄCY
RADY MIASTA LUBLIN
Piotr Kowalczyk